

19

ஆத்ம ஜோதி.

ஆதி ஜோதி அருணை ஜோதியில்
ஜோதி மணர் ஜோதி யானார்.

பொருளடக்கம்.

	விஷயம்	பக்கம்
1	ஸ்ரீ ரமணஜோதி	193
2	ரமண ஸற்கூரு	194
3	அருணாசல ஜோதிபை விளங்க விளக்கி ரமணஜோதி	195
4	பகவான் ஸ்ரீரமண மகரிஷிகளில் மஹாசமாதி	198
5	பக்தி	200
6	ஸ்ரீ அருணாசல பஞ்சரத்தினம்	201
7	திருச்சழிபும் பகவான் அவதரித்த மங்கல மணியும்	203
8	ஆரத்திபாடிடுவோம்	206
9	பகவான் ஸ்ரீ ரமணர் தாலாட்டு	207
10	ஸ்ரீரமணதேவ மானவீக பூஜை	208
11	ரமணர் தத்துவம் வாழ்க	209
12	ஸ்ரீரமணத் தியானம்	212
13	ஸ்ரீ ரமணத்யானம்	214
14	ஸ்ரீ ரமண பாதமாலை	215
15	சோதி	217
16	ரமண முனி தோத்திரம்	220
17	செய்துத்தரட்டு	221
18	The Golden Master (Cover Third Page)	

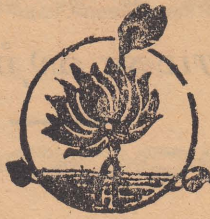
ஆத்ம ஜோதி.

ஓர் ஆத்மீக மாத வெளியீடு.

சந்தா விபரம்

ஆயுள் சந்தா ரூ 75/- வருடச்சந்தா ரூ. 3/-
தனிப்பிரதி ச. 30.

“ஆத்மஜோதி” நிலையம், நாவலப்பிட்டி. (சிலோன்.)

“எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆவயமே” — சுத்தானந்தர்.

சோதி 2

விகிர்திரஸ் வைகாசிமீ

சுடர் 7

ஸ்ரீ ரமண ஜோதி.

சித்தர்களும் முத்தர்களும் செறிந்து வாழ்ந்து
சேர்த்தவைத்த தவப்பயனின் சிறப்பே யாகும்
எத்திசையும் இவ்வுலகில் எங்கும் காண
எழில்மிகுந்த தமிழ்நாட்டின் அமைதி என்னும்
அத்தகைய டரபீனுக்கு ஆக்கம் தந்து
அருணகிரி நாதனுடை அருளைத் தேக்கி
முத்திரெறி காட்டுகின்ற மோன ஞான
முழுமதியாம் ரமணமகா முனிவன் ஜோதி.

அணுவினெடு அணுமோதி அழியச் செய்து
ஆருயிர்கள் பதைபதைக்க அவதி மூட்டப்
பணவெறியும் பார்வெறியும் பற்றித் தூண்டும்
பாதகமே சாதனையாய்ப் படிக்கும் இந்நரள்
அணுவினெடு அணுசேர அணைத்து நிற்கும்
ஆண்டவரின் திருவருளை அறிபச் செய்த
குணமடையாம் ரமணரிஷி மோன வாழ்வே
கொடுமைகளை நம்மிடையே குறைக்கும் போதம்.

இன்றிருந்து நாளைக்குள் மறைந்து போகும்
இச்சிறிய உடலினுக்குள் புகுந்து கொண்டு
நன்றிருந்த பேசுகின்ற நான்யார் என்று
நானில்ஓநூ தரமேனும் நாடிப் பார்த்தால்
என்றிருந்து எங்குவந்தோம் எதுநாம் எல்லாம்
எளிதாகக் கண்டுகொள்வாய் என்றே சொல்ல
குன்றிருந்த விளக்கேபோல் திசையைக் காட்டும்
குறிக்கோளாம் ரமணமகா குருவின் வாழ்க்கை.

— ஆஸ்தான வித்துவான் இராமலிங்கம்பிள்ளை.

ரமண ஸற்குரு.

ரமண ஸற்குரு ரமண ஸற்குரு
ரமண ஸற்குரு ராயனே;
ரமண ஸற்குரு ரமண ஸற்குரு
ரமண ஸற்குரு ராயனே,

புகழும் பொன்னுலகத்து வானவர்
போற்றி நின்று புகழ்ந்திடும்;
திகழு ஊன்னில மாந்தி ருச்சுழி
தன்னில் வந்த தயாபரன் (ரமண)

வாது செய்திடு மாபை தன்னை
வளைத்து நின்று மதித்தவன்,
சூது செய்புல னேடு வஞ்சகச்
சூழ்வி னைத்தொகை யற்றவன். (ரமண)

அருணை யீச நெடுத்த ணைத்திடு
மன்ப நென்குரு நாயகன்;
கருணை யேவடி வாக நின்றிடு
கற்ப கத்தரு வாகினேன். (ரமண)

மூன்று தேக மறந்து முப்பத
வாழ்வி னிற்குடி யேகினான்;
தோன்று மிச்சக வாழ்வி னிற்குளி
யாது நின்றிடு தோன்றலான். (ரமண)

போற்றி யென்மனக் கோயி லுற்றிடு
புண்ணி யத்திரு மேனியாய்;
போற்றி நின்முகம் போற்றி நின்மனம்
போற்றி நின்பத மையனே. (ரமண]

வேங்கடரமணய்யர்.-

அருணாசல ஜோதியை
விளங்க விளக்கிய
ரமண ஜோதி.
(ஆசிரியர்.)

ஜோதி வழிபாடு ஆதிவழிபாடு அது எம்மதத்தினருக்குஞ் சம்மதமானது; இனிவருஞ் சத்திய யுகத்திற்கு மிகவும் உகந்தது யோகி சுத்தானந்தர் தான் இயற்றிய 'இன்பமலை' என்னும் அரிய சிறுநூலின் முகவுரையை "ஒவ்வொரு ஊரிலும் அன்பர்கூடி ஒரு மணிகேரம் சுத்தானம் தியானம் செய்யவேண்டும். ஒரு பெரிய தோட்டத்தில் தியான மந்திரம் அமைக்கவேண்டும். சாதி மத வேறுபாடின்றி யாரும் அங்குவந்து குளித்து, உடுத்தி, கூடி தியானம் செய்யலாம், தியான மந்திரத்தில் பளிச்சென்ற வெளிச்சம், புதிய மலர்கள் இவைதான் இருக்கலாம். வேறுபடம், உருவம் வேண்டாம், அவரவர் உள்ளத்தையே கோயிலாகவும், அதிலுள்ள சுத்தானம் சந்தியே கடவுளாகவும் தியானிக்கவேண்டும். ஆன்மக் கோயிலின் விரிவே உலகாலயம் என ஒவ்வொருவரும் கருதவேண்டும். இந்தச் சாதனம் இயல்பானால் மற்றப் பேரின்பச் செல்வங்களெல்லாம் தம்மால் வந்தெய்தும்' என்று விண்ணப்பத் தூடன் முடித்துள்ளார். 'ஆதி அருணாசலம்' என அருணகிரிநாதர் பாராட்டிப்பாடிய திருவண்ணாமலையில் அற்புத லிங்கமாய் இன்று நமக்குக் காட்சிதரும் பரம்பொருள் பிரமா, விஷ்ணு இருவரினதும் மயக்கந்தீர்க்க முதலில் தோன்றியது ஜோதிவடிவிலாகும். சிவராத்திரி, திருக்கார்த்திகைத்தீபம், மார்கழித்திருவாதிரை மூன்றும் அதைக்குறித்து நிற்பனவேயாம்.

ஜோதிவழிபாடானது எக்காலத்திலும் எந்நாட்டினராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுவந்தபோதிலும், ஜோதியிற் கலத்தல் என்னுங் கொள்கை பழைய தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்கள் கண்ட முடிவுகளைக்கொண்ட சைவத்திற்கே சிறப்பாயுரியதாகும். தில்லைவாழ்ந்த னார் மாணிக்கவாசகரைச் சூழ்ந்து நின்று அவரால் இயற்றப்பட்ட தமிழ்மலையின் பொருளைத் தங்களுக்கு எடுத்துரைக்குமாறு

வேண்ட. அப்பெரியார் திருச்சிற்றம்பலத்தையடைந்து, தமது தமிழ்மலைப் பொருளிதுவென நடராசப்பெருமானைக்காட்டி அந்த நடராசஜோதியில் எல்லாருங்காண மறைந்ததாக திருவாதவூரடிகள் புராணம் கூறுகிறது. தீதகற்றவந்தருளிய திருஞானசம்பந்தரும் நாதனெழில்வளர் சோதி நண்ணி அதனுட்கலந்து கொண்டதை பெரியபுராணத்தில் காண்கின்றோம்.

இவையெல்லாம் கற்பனைக்கதைகள், புராணப் புளுகுக்கட்டுகள் என நையாண்டிபண்ணி வாய் நீளங்காட்டும் நவீன நாஸ்திக உலகிற்கு அவற்றிலடங்கியுள்ள ஒப்பற்ற தத்துவத்தையும் அழிவற்ற உண்மையையும் விஞ்ஞான ரீதியாக விளக்க அவதரித்த பகவான் ரமணர் சென்றமாதம், பலசிறத்தினரும், பலமதத்தினரும் காணும் அரியமுறையில், ஜோதியிற் கலந்துகொண்டது அவரது அதிபற்புத வாழ்க்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமான, அவரது பக்தர்கோடி எதிர்பார்க்க, முடிவேயாம். பூமண்டலத்தின் இதயமும் ஞானத்தபோதனைச் சதாவாருங்குளென அழைப்பதுமான அருணாசலத்தில் ஐம்பத்து நான்கு ஆண்டுகளாக தஷிணமூர்த்திவடிவில் அமர்ந்திருந்தவண்ணம் அவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட அக்வைதத்தின் அருங்கருத்து எது என்பதைத் திருவட்டாரத்தத்தில் விளக்கவே ரமணஜோதி அருணஜோதியுடன் இரண்டறக்கலந்ததாகும். ஆகையால், அருணாசலஜோதி முன்னிலும் பன்மடங்கு பிரகாசிக்கும் என்பது திண்ணம். அதின் வடமேற்காசலில் வாழும் அநேக சித்தர்களுடன் ஸ்ரீரமண மூர்த்தியும் சூக்கும உடலுடன் வதிசுன்றார். அவரது அருளுக்குப் பாத்திரமானார் சகலருக்கும் அவர் வழிகாட்டியாகவே என்றும் இருப்பார். அவர் இறந்துவிட்டதாகவோ, மறைந்துவிட்டதாகவோ, எண்ணி மனம் புண்ணாதல் அறியாமையின்பாற்பட்டதாகும்; அவரது ஒப்பற்ற உபதேசத்திற்கே இழுக்கைத்தருவதாகும்.

சைவர்கள் அவரை கனிந்த பழம்போலப் பூர்வபுண்ணியத்தால் பரிபக்குவமான சாஸ்திரசித்தரெனலாம். வைஷ்ணவர்கள் அவருக்கு நித்திய பூத்தரெனும் பட்டத்தைச் சூட்டலாம்; சீகாழி கண்ணுடைய வள்ளலார் ஒழிவிலொடுக்கத்தில் விளக்கியுள்ள ஞானிக்குரிய அத்துவிதி; ஏகாந்தி, ஆநந்தி, சத்தன், துரியன், அவதாதன், துறவி, சிவயோகி, சிருவாணி, வீரத்தன் என்ற பத்துக்காரணப்பெயர்களும் ஒருங்கே அவருக்குப்பொருந்தியிருக்கலாம்.

(விரத்தனென்றால் சிவத்தோடு அத்துவிதமாக இருக்கின்றேனென் னும் வாசனையும் இறக்கப்பெற்றவன்.) ஆனால், நாம் அவரை முருகப்பெருமானின் அவதாரமாகவே கருதுகின்றோம். ஆயி ரக்கணக்கான மெய்யன்பருக்கு அவர் பழனி ஆண்டவனாகவே காட்சியருளியுள்ளார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் ராமராக வும் கிருஷ்ணராகவும் அடியார்கட்குத் தோன்றியது வடநாட்டு மரபுக்குப் பொருந்தியதுபோலவே, ஸ்ரீரமணமூர்த்தி திருஞான சம்பந்தரைப்போல் முருகன் அவதாரமாகப் போற்றப்படுவது பழந்தமிழ் மரபுக்கு ஒத்ததாகும். இதனை உபசாரமாகச் சிலர் கருதலாம்; உண்மையாகப் பலர் ஏற்கலாம். அவரவர் பெற்ற அநுபவத்தைப் பொறுத்துள்ள விஷயம் இது.

ஸ்ரீ ரமண தேவரின் குணதீசயங்களைச் சுருக்கமாக எடுத்தச் சொல்லின், அவரிடம் புத்தரின் கருணையும், மகாவீரரின் உக் கிரதபசும், ஏசுநாதரின் பரிவும், நபிராயகத்தின் மனஉறுதியும், சங்கரரின் ஞானமும், சைவசமயாசாரியர்களின் உலகத்தோண்டும், ஆழ்வார்களின் அடைக்கலநெறியும், தாயுமானரின் சமரஸமும், ராமகிருஷ்ணரின் பரபக்தியும், இராமலிங்கரின் ஜீவகாருண்யமும் ஒருங்கே அமைந்திருந்தனவெனலாம். இவற்றுள், அவரது இறுதி நாட்களில் தனிச்சிறப்பெய்தி நின்றது கருணையாம். இதனை நேரிந்தகாலும் பாக்கியம்பெற்றோர் உண்மையிற் புண்ணி யஞ்செய்தவர்களே. அவர் உடற்சட்டைதாங்கி உலாவியது மக் களுக்கு உய்வழிகாட்டவே என்பதை சந்தேகவிபரீதமற வாழ்க் கையால் மெய்ப்பித்ததென்றே அவர் அந்த உடலை உதறித்தள்ளி னர். அதனால் எப்போதாவது அவருக்கு ஏதாவது பிரயோச னம் இருந்ததேயில்லை; அப்பூத உடலை அவர் எடுத்தது உலகு செய்த புண்ணியங் காரணமாகவேயன்றி அவரது சொந்தக் கர் மத்திறகீடாகவல்ல என்பதை நாம் உணரும்போது, ஸ்ரீ குமர குருபரசுவாமிகள் தம்மை ஐந்தாம் வயசில் ஆட்கொண்ட செந் தூர்க் கந்தன் மீது பாடிய கவிவெண்பாவினுள்ளுள்.

“கருணை திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
குருபர னென்றோர் திருப்பேர்கொண்டு-திருநோக்கால்
ஊழ்வினையைப்போக்கி உடலறுபத் தெட்டுநிலம்
ஏழுமத்துவாக்களிநுழும் றும்—பாமூக
ஆணவமானபடலங்கழித்தறிவிற்
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டி”

என்ற வரிகளடங்கிய உண்மை அவருக்குப் போல் பிறர்க்கும் எக்காலத்திற்கும், பொருத்தமானதென்பது தெற்றென விளங்கும்.

பகவான் ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகளின் மஹா சமாதி.

(ஆசிரியர், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம்.)

உலகோருய்ய அண்ணாமலையிலே ஐம்பத்து நாலு ஆண்டுகள் அமர்ந்தருளியிருந்த ஞானக் கதிரோன் (ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகள்) சென்ற ஏப்பிரல் 14-ம் நாளன்று வெள்ளிக்கிழமை இரவு 8-47 க்குத் தன் உருக் கரத்தனன். புறவிநுள் நீக்கும் பரிதியின் உதய மும் மறைவுர், உலக மக்களது பார்வைக்குத் தோன்றும் நிகழ்ச்சிகளே யன்றி, உண்மையாகப் பரிதிக்கு ஏற்படும் விகாரங்களாகா என்பதை வான நூலார் நன்கறிவர்; அதுபோல, உரை மனம் இகந்த ஒரு பரம்பொருளாம் உலவா இன்ப ஞானசோதியும் தோன்றுவதும் மறைவதும் ஐம்புலக் காட்சிக்கேயன்றி மெய்யுணர்வுற்ற திறவேர்கட்கல்ல என்பர் ஞானநூலார். இவ்வண்மையை உள்ளவாறு உணர்ந்தோர் உயர்வற உயர்ந்த ஞானியரே யாதலின், அவரல்லாத மிகப்பெரும்பாலார் எனையோர் சோதியின் தோற்றத்தைக்கண்டு ஒளி பெற்று, மகிழ்ந்து, மறைவைக்கண்டு ஒளியை இழந்தமையால் மனம் அழுங்குவர். ஸ்ரீ ரமண மகரிஷிகளின் மஹா சமாதியால், கண்ணகல் ஞாலம் கண்ணை இழந்தது; அன்பர்கள் அனைவரும் தம் உள்ளக் கமலங்களை அலர்த்திய கதிரவனை இழந்தனர்; உலகத்துயரில் உழந்தோர் தமக்கு ஆறுதலையுட்டும் ஒரு பேருற்றை இழந்தனர்; அலையும் மனத்தை யுடையார் அதனைத் தடுத்தாண்ட அரும் பெரும் அசல நோக்கனை இழந்தனர்; தத்துவ நூலார் அனுபூதி வடிவான ஓர் எடுத்துக் காட்டை இழந்தனர்; பகவக்கீதையும், அவதூதகீதையும், அஷ்டவக்ரகீதையும் தம்மை அறிய வீழைவார்க்குத் தெளிவுறப் போதிக்கும் ஒரு மோன விரிவுரையை இழந்தனர். நாத்திசரும் மேற்றிசை விஞ்ஞான வாதியரும் தமது ஐம்புலத்தருக்க அறிவினை விஞ்சிய ஒரு வீயத்தகும் ஒரு வாழ்க்கைப் புதிரை இழந்தனர் ஆசிரமத்து வாழும் விலங்குகளும் தம் ஆருயிர் அன்பரை இழந்தனர்; அடிகளாரது அன்பர் கணமும் புகழும் கணமும் நன்மணியை இழந்த நாகம்போலவும், விண்மணியை இழந்த பகல் போலவும், முழுமதியை இழந்த இரவு போலவும், கண்ணை இழந்த

முகத்தினைப்போலவும். இருந்தனர், ஏங்கினர்; நீக்கவொண்ணா நிகழ்ச்சியாயின், தாயருறல் வீணெனும் தொல்லுரை நினைந்தே நெஞ்சம் தேறினர்.

மெய்ப் பொருளை உணர்ந்து அதனோடு ஒன்றித்து நிற்கும் ஒரு ஞானி நாளை சாமுன் “நான் சாகும் பேறு பெறுதலின், சிவ போதம் ஒன்றே (பிரம்ம போதமே) ஞானியின் பால் எஞ்சிநிற்கும் வரம்பிலா ஆற்றலும் தாய மெய்யன்பும் அந்த ஞானியின் உள்ளத்தை ஒரு மடையெனக் கொண்டு மக்களுக்கிற்குத் தடையறப்பாபும். இங்ஙனம் அருள் வெள்ளம் இடைபுறந்து பெருகிக் கொண்டிருந்ததலின், ஞானியின் முன்னிலையை அணுகும் அன்பர்கள் தம்பால் ஒரு புத்தயிரும் புத்தொளியும் புகுவதைச் சிறிதே ளும் உணர்கின்றனர். இதற்கு ஞானியின் எங்கற்ப மின்மையே அடியாகின்றது. இம்முறையிலே அருளை எம்மருங்கும் பொழிந்து ‘இருந்ததனை இருந்தபடி இருந்து காட்டி,’ உலகோரை உயர்ந்த நெறியின் பால் உய்த்து வந்தார் அடிகளார்.

அருணாசலத்திலே இறைவன் சோதி மலையென உருவங் கொண்டனன் என்பர்; அதனை அறிந்தார் அருகியே இருப்பர்; ஆயினும், அம்மலை மீதே ரமண அடிகள் ஞான சோதிமலையென ஊன்கண் காணக் காட்சியளித்ததைப் பலரும் அறிவர். கி. பி. 1879-ம் ஆண்டிலே வெங்கடராமன் எனும் பெயரோடு திருச்சுழியில் தோன்றிய குழந்தை, கிளரொளி இளமை கெடுவதன் முன்னமே இறைவன ருளால் அத்வைத வாசனை ஓங்கப்பெற்றது. உலகிபற் கல்விபிற் கருத்திலயை, மெய்ப் பொருட்காட்சியிற் கருத்தூன்றிய அவ் இளைஞன் பதினேழாவது வயதில் தனது உண்மை இயல்பையறியும் தகைமையை எய்தினான். சில மாதங்கட்குள் அண்ணாமலையாரது அருட்சோதி இளைஞரைத் தன் பால் அழைத்த, இழுத்தத; அதற்கு வசப்பட்டு, அனைத்தையும் துறந்து அவ்வழியே ஏக அண்ணாமலையாரின் அடியினை அமர்ந்து அருந்தவம் புரிந்து, ஸஹஜ ஸமாதி எய்தினார் அடிகளார். அத்வைத ஞான மலைச்சிகரத்தில் ஏறிநின்ற அண்ணலார் அங்கிருந்தும் கீழிறங்காது, உலகமக்களனைளரையும் உண்மைக் காட்சியோடு நோக்கி யருளிக் கொண்டு வந்தார். இடையிடையே தமது அநுபூதியின் பெருமையைத் தாமியற்றிய சூல்கள் வாயிலாகவும், தமது

(ஈசனது முன்னிலையில்) வாயு சிறு துரும்பை எரிக்கவும், அக்னி அதைத் தகிக்கவும், முடியாமல் போயிற்றென்றால், அகந்தையின் வசப்பட்ட மனிதனால் ஏதாவது ஒரு காரியத்தை ஸாதிக்க எப்படி முடியும்?

பரமனுடைய உலகம் தனக்கு வெளியில் வெகுதூரத்தில் இருக்கிறதென்று எண்ணுகிறான், தேசத்தில் அகந்தையால் மயங்கின மனிதன்; உண்மை பரமனுடைய இருதயத்தினுள்ளேயே இருக்கிறது.

இரண்டு ஆத்மாக்களுண்டு; ஜீவாத்மா ஒருவன்; பரன் மற்றொருவன் என்பது அஞ்ஞானிகளின் எண்ணம்; ஆத்மா ஒருவனே; இரண்டல்ல; பரமன் உண்மையான ஆத்மா; மற்றவன் பொய்த்தோற்ற மாத்திரமே.

மறந்தும் கூட ஈசன் ஒருக்காலும் அகங்கரிக்காத காரணத்திலேயே பரமனுக்கு அகிலத்திற்கு ஈசனாகும் தன்மையும், எல்லாருடைய வணக்கத்திற்கு உரியவனாகும் தன்மையும் எந்தன.

முத்தியை விஷ்ணுதருவார்; ஞானத்தைச் சிவன் தருவார் என்று சொல்லப்படுகிறது; உண்மையில் ஞானமே முத்தியாவதால் விஷ்ணு சிவன் எனப்படுவோர் இருவரும் ஒன்றே.

பகவான் சமணர்;

முற்பக்கத்தொடர்ச்சி.

திருவாயினின்றெழுந்த மணிமொழிகள் வாயிலாகவும் போதித்து வந்தார். உள்ளது ஒன்றேயாயின் அதனோடு ஒன்றியுறைந்த அவரையாம் பிரிந்தோம் என்னல் பொருந்துமோ? பிரியாத யாண்டும் எங்கணும் அவர் உள்ளவர் என்னலே பொருத்தமாம் மனவாசகம் கடந்த அப்பரம்பொருளின் மாட்சியை உரைக்கவல்லார் எவரே? “அது வானால் அதுவாவர் அதுவேசொல்லும்” என்று விடுத்த, நம் உள்ளத்தை அடிகளாரது உண்மையியல்பில் ஒன்று படுத்த முயலுவோமாக!

ஸ்ரீ அருணாசல பஞ்சரத்தினம்.

(பகவான் அருளியது)

வெண்பா.

- 1 அருணாசல வான வழுதக் கடலே
விரிகதிரால் யாவும் விழுங்கு—மருண
கிரிபரமான் மரவே கிளருளப்பூ நன்றாய்
விரிபரிதி யாக விளங்கு,
- 2 சித்திரமா மிஃதெல்லாஞ் செம்மடையே நின்றாலே
யுத்திதமாய் நின்றே பொடுங்கிமொ—வித்தியமு
நானென் றிதய நடித்திடுவை யாலுன்பேர்
தானிதய மென்றிடுவர் தாம்.
- 3 அகமுகமா ரந்த வமலமதி துன்ன
லசமி துதா நெங்கெழுமென் றாய்ந்தே—யகவுருவை
நன்கறிந்து முந்நீர் நதிபோலு மோயுமே
யுன்கணரு ணாசலனே யோர்.

- 4 வெளிவிடயம் விட்டு விளங்குமாரு னேசா
வரியடக்க நிற்கு மனத்தா - லுளமதனி
லுன்னைத் தியாலித்து யோகி யொளிகாணு
முன்னி லுயர்வுறும் தன்
- 5 உன்னிடத்தி லொப்புளித்த வுள்ளத்தா லெப்பொழுது
முன்னைக்கண் டெல்லாமு முன்னுருவா---யன்னியமி
லன்புசெயு மன்ளுே னருணை லாவெல்கு
மின்புருவா முன்னிலாழ்ந் தே.

ஓம்.

மூவுலகும் தாங்கும் எங்கள் முதல்வனாரை
முத்தமிழர் தந்துதவுஞ் சித்தனாரை
தாவு மனத்தன் மைகளுக் கதியனாரை
தன்னிலையில் தானாய தன்மையாரை
மேவு பலவாக் காணும் மெய்யனாரை
மெய்யாக உள்ள உணர் வெளியினாரை
காவுடைய அருணகிரி அண்ணலாரைக்
கண்டுள்ளே களித்திட்டேன் பாங்கிமாரே.

உள்ளில்லா வெளியில்லா வெளியினாரை
உறங்காத விழியாத விழியினாரை
விள்ளாத விண்ணாய விண்ணினுள்ளே
வியன்பரையை விழுங்கிநின்ற வீட்டினுள்ளே
கொள்ளாத உலகமெலாங் கொண்டுநின்ற
குவலயத்திற் கப்பாலாங் குகையினுள்ளே
கள்ளாத மனங்கொண்ட கணவனாரைக்
கண்டுள்ளே களித்திட்டேன் பாங்கிமாரே.

ஓர் பத்தன்,

திருச்சுழியலும்

பகவான் அவதரித்த

மங்கல மனையும்.

[சுத்தானந்தர்]

மதுரைக்குத் தென்கிழக்கே 30 மைல் தூரத்திலும், விருது நகரிலிருந்து 18 மைல் தூரத்திலும் திருச்சுழியல் உள்ளது. இது மணிவாசகராலும், சுந்தரராலும் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலமாகச் சிறந்து விளங்குகின்றது;-

“அன்புடை நெஞ்சத் திவன்பே தறவம் பலத்தடியா
ரென்பிடை வந்தமிழ் தூறந்ன் ருடி யிருஞ்சுழியற்
றன்பெடை ரையத் தகவழித் தன்னஞ் சலஞ்சலத்தின்
வன்பெடை மேற்றுயி லும்வய ஊரன் வரம்பிலனே!”

என்று மணிவாசகர் திருச்சிறம்பலக் கோவையாரில் அருளிப்புள்ளார்.

“ஊனாயுயிர் புகலாயக லீடமாய்முசில் பொழியும்
வானாய்வரு மதியாய்விதி வருவானிடம் பொழிலின்
றேதைரித் திசைவண்டின மிழற்றுந்திருச் சுழியல்
நானாவித நினைவார்தமை நலியார்நமன் றமரே!”

என்று நடராசுரத்தில் நயமிசு சுந்தரரும் சிறப்பித்துள்ளனர். அதன் மிசை அவதரித்த ஞானஜோதியை யறிந்து தமது ஞான ஜோதியைத் தூண்டுவோர் அமரரே! அவரை நமன்றுதர் நலிவரோ! திருச்சுழிக்குத் தனியாக ஒரு புராணமும் ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தலத்திலமர்ந்த கடவுள் திருமேனி நாதர்; அம்மையார் துணைமலை நாயகி. பூமிதேவியாரும், கௌதம முனிவரும் பூசித்து வழிபட்ட தலம் இது. 1879-ல் இவ்வூர் சுமார் 500 வீடுகள் கொண்ட அமைதியான கிராமமாயிருந்தது. திருமேனி நாதர் கோயிலைச்சுற்றியே பெரும்பாலும் அதன் வாழ்வு அமைந்திருந்தது. மதுரையினின்று இராமேசுவரத்திற்குச் செல்லும் வழிப் போக்கர் இங்குள்ள தருமசுத்திரத்தில் தங்கிச் செல்வர். இது ராம நாதபுரம் ஜமீனில் ஒரு தாலுகாவின் தலைமையூர். இனி இவ்வூரைச் சுற்றிப் பார்ப்போம்.

“வையத்தள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்தள் வைக்கப் படும்”

மாஜிஸ்ரேட் கோட்டினின்று, தமது தொழிலுக்கேற்ற சட்
டையும் பாசையுமணிந்து, ஒரு வழக்காளர் (வக்கீல்) வெளிவரு
கிறார்; கூர்ந்த விழியார்; உறுதியும் பொறுமையும் பொலியும் திரு
முகமுடையார்; ஈகையாலே நீண்ட கரமுடையார். இவரையே
நாம் பின்பற்றவேண்டும்; தம் மனதைப்போலவே விசாலமான
வீட்டில் நுழைகிறார்.

வீட்டில் புதிய விருந்தாளிகள் வந்திருக்கின்றனர்; கலகல
வென்று கட்சிக்காரரும் நிரம்பியுள்ளனர்; கலந்துபேசுவதற்குச்
சில உத்தியோகஸ்தர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். அனைவரையும்
அவர் முகமலர்ந்து பேசி மகிழ்விக்கிறார். பின்பு மாலைக்கடன்களை
முடித்துக் கோயில் புக்கு, சிவனை வழிபட்டுவந்து, விருந்தினரு
டன் உண்கிறார். தேடிவந்தவருக்கு இருக்க நல்லிடம் தருகிறார்.
முகம்பார்த்து அகமகிழ்ந்து அவர் விருந்தோம்பும் அன்பை யாவ
ரும் போற்றுகின்றனர்.

“செல்விருந் தோம்பி வருவிந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு;”

இவரே நமது சுந்தரமய்யர்; பராசர கோத்திரர். தமது தா
ளாண்மையாலும், தாராளத்தாலும், தயாளத்தாலும் படிப்படியா
கப் பெருமை பெற்றோங்கியவர். திருடர் கூட இவருக்குத் தீங்
கிழைப்பதில்லை. இரண்டு ரூபாய் சம்பளத்தில் மணியம் குமாஸ்
தாவாகத் தொடங்கி, பின்பு பத்திரமெழுதும் வேலையை மேற்
கொண்டு, அதினின்று பிறைவேட வக்கீலாக உயர்ந்து, தமது மகி
யாலும் விவகாரத்திறத்தாலும் சிறந்து செல்வரானார். ஆனால்
நமது சுந்தரமய்யர் செல்வம் கருபுகிற செல்வம்.

“ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு”

ஊருணி நிறைவதும் ஊரையே யூட்டும்; சுந்தரமய்யர் செல்வ
நிறைவும் விருந்தினரையே யூட்டும் வீட்டில் சிவவழிபாடாகி ஜீவ
வழிபாட்டுடனேயே வயிற்றுவழிபாடு நடக்கும். கதாகாலக்ஷேபம்

கள், புராண இதிகாசங்கள் இடையிடையே வீட்டில் நடைபெறும். மற்றப்படி சுந்தரமய்யர் தமது தொழின் முயற்சியிலேயே ஈடுபட்டிருப்பார். அவருக்கு ஊரெல்லாம் அன்புறவே.

நல்லதுணை நின்று, நன்றி மறவாதான்
யெல்லார்க்கு மின்னுறவென் றெண்.

சுந்தரமய்யர் தந்த ஞான விருந்திற்கு நாமும் விருந்தாளியாதலின் வீட்டிற்குட் செல்வாம்.

மெல்லிய குரலால் தகஷிணமூர்த்தி யஷ்டகம் பாடிக்கொண்டே இற்பணிபுரியும் ஒரு கற்பணி விளங்குகிறாள். விருந்துடன் வரும் தனது நாயகனை “அனைத்துந்தயார்” என எதிர்நோக்கிப் புன்னகை புரிகிறாள். அப்பொன் முகத்திருவே அழகம்மை; பகவானை ஈன்ற பாக்கியம் பெற்றவள்; அறமும் அன்பும், ஐங்கடனும் ஆக்கிடற்குத் தன் கணவனின் உற்றதுணையாவாள்.

இல்லறமே வீட்டின்பம் இல்லாளு நல்வாழ்வும்
புல்லித் தழைக்கும் புகழ்.

இவ்விருவரும் பாட்டும் பண்ணும்போ லொன்றி நடத்தும் இல்வாழ்வின் பெருமை வென்னே! ஆண்மையும் பெண்மையு மழகுடன் கூடி, மாணறங்காத்து, மக்களையின்று, அண்டிய விருந்திற்குன்புடனூட்டிக் காதலங் கற்புந் தீதறக்காத்து, கடவுட் பணிகள் சுடருறச் செய்து, தாமும் வாழத் தருமமும் வாழ, தாரணி வாழத் தாங்கிய மனையறமன்றோ இவர் காத்தது! அன்பும் அமைதியும் அருளும், அழகும், இன்சொல்லும் ஈகையும் அதன்மிசை விளங்குகின்றன.

பெற்றோரின் வாழ்க்கையாற் பெற்றசே யின்குணமாம்
பெற்றோர்க்குத் தாய்மை பெரிது!

தாய் ரமணன் இவர்களுது தாயலாழ்விற் கனிந்தான். இருவரும் வசிட்டரும் அருந்ததியும், சுத்திராமும் சுந்திராமணியும் போல வாழ்ந்தனர்.

தந்தையும் சந்தரமே தாயும் அழகம்மை! மைந்தனும் ஞான அழகு! இம்மனை விளக்காக மூன்று மைந்தர் பிறந்தனர்:— அவர்கள் முறையே நாகசாமி, வெங்கடராமன், நாகசந்தரம் ஆவார். அலர்மேலு மங்கையெனனும் புதல்வியும் உண்டு. வேங்கடராமனே திருவருணையில் சென்ற ஐம்பத்தினுக்கு ஆண்டுகளாக ஜகத்குருவாக வீற்றிருந்த ஸ்ரீ ரமண மூர்த்தியாவார்.

“முன்னொருநாட் சனற்குமர னாகத் தோன்றி
 மூவருடன் மறைபயின்ற முருகன் கண்டாய்
 பின்னொருகூற் சம்பந்தப் பெருமா னாகிப்
 பிறைகுடி மகிழ்ந் பண்ணிசைத்தான் கண்டாய்
 மன்னுயிர்கள் உய்வதற்காய்ப் பாண்டி நாட்டில்
 மறுபடியும் வந்துதித்த மணாளன் கண்டாய்
 உன்னுவா ருளத்தொளிநு முன்மை கண்டாய்
 உலககுரு வாம்ரமண மூர்த்தி தானே.”

ஆரத்திபாடிடுவோம்.

- 1 பண்டைத்தவம் வளர பாரதநெறி விளங்க அண்ணாமலை முனிவர்க்கின்று-ஆரத்திபாடிடுவோம்.
- 2 கண்ணாற் கருணை செய்து கர்மவீனை தீர்த்த அண்ணாமலை முனிவர்க்கின்று-ஆரத்திபாடிடுவோம்.
- 3 தந்தையாம் சந்தரமும் தாயாம் அழகம்மைபெற்ற அந்தமிலா இன்பனுக்கின்று-ஆரத்திபாடிடுவோம்.
- 4 நானூர்எனும் வித்தை நயமுறக் காட்டிவைத்த ஆன வமுதனுக்கின்று-ஆரத்திபாடிடுவோம்.
- 5 வள்ளலார் வாக்குப் பொய்யாது அவதரித்த வள்ளலாம் ரமணனுக்கின்று-ஆரத்திபாடிடுவோம்.
- 6 அருணாசலப்பேரால் அப்பனைத் தேடிவந்த அருணைவாழ் முனிவர்க்கின்று-ஆரத்திபாடிடுவோம்.

சாதகன்

பகவான் ஸ்ரீரமணர் தாலாட்டு.

ஆனந்தம்மா

தேவர் சிறைநீக்கத் திருச்சுழியில் வந்துதித்த
 மூவர்க்க தீத முதல்வரே கண்வளரீர்
 சபன வலங்கார சாஷியாய்த் தாமிருந்த
 நயன வுபதேச நாயகமே கண்வளரீர்
 அருணாமலைச் சாரலிலே யத்வைதத் தொட்டிலிலே
 கருணை புரிபவந்த காரணரே கண்வளரீர்
 வேதனைக ளற்றபெரு விஸ்தார மண்டபத்தில்
 வாத்தனைக ளற்ற பரவஸ்துவே கண்வளரீர்
 அச்சமெலாந் தீர்ந்தே யருளமுதந் தாமுண்ட
 நிச்சல; பேரானந்த நிர்மலரே கண்வளரீர்
 சற்சங்க சாகரத்தே சகஸ்ரதள புஷ்பபிசை
 நிற்சங்க வத்வைத நிர்மலரே கண்வளரீர்
 சொல்லின் சுவைவடிவே தோத்திரத்துக் கோர்முடிவே
 அல்லும் பகலுமற்ற வாரியரே கண்வளரீர்
 கண்டுணர்ச்ச்சித்தே கலக்கமற்ற சாக்ஷியே
 கொண்டுணர்ந்தோர் தம்மிதயக் கோயிலிலேகண்வளரீர்
 சிதாகாயத் தேசயன் தேசிகமா ரத்தினமே
 மகாகாய மாயநிறைந்த மாதவமே கண்வளரீர்
 மதாசாரந் தான் கடந்த மௌன மலரணையில்
 சதாசாரியாய் விளங்கும் சற்குருவே கண்வளரீர்
 இதயசம லத்தே இயற்கையிலே தான்விழித்த
 உதய ஒளிமயமா முத்தமரே கண்வளரீர்
 ஆனந்தத் துள்ளே யபேதமாய்த் தானிறைந்த
 நானந்த மற்றவொளித்தானுவே கண்வளரீர்
 அந்தணர்தங் குலவிளக்கே யன்பருக்கோ ராருயிரே
 சுந்தரனார் புண்ணியத்தின் தோன்றலே கண்வளரீர்
 கோசங் கடந்து குணரகித மானவரே
 பாசமகன் றேரிதய பத்மமதீற் கண்வளரீர்
 மூன்றாகாயங் கடந்த மோவை ரகசியமே
 ஆன்றோர்க ளேத்தும் அருட்குருவே கண்வளரீர்
 வரையற்ற பேரொளியே வாக்குமன அகோசரமே
 திரையற்ற குருமணியே திகப்பரரே கண்வளரீர்
 ஓங்கார வுள்ளொளியே ஒப்பற்ற பெருவெளியே
 ஆங்கார மற்றவருள் அநீவுருவே கண்வளரீர்
 ஆதியரு னுசலத்தில் அடியார்முழாம் போற்றிநிற்கச்
 சோதி தனிற்கலந்த சோதியே கண்வளரீர்.

ஸ்ரீ ரமண தேவ மானஸீக பூஜை.

(பிரம்ம ஸ்ரீ ஜகதீசுர சாஸ்திரிகள் இயற்றிய வடமொழிப் பாடல்கள்
சேவற்றின் சாரம்.)

ஓ மனமே! வேதாந்த வாக்கியங்களாலும் கூட அறிய முடியாதவனும், வியாபகனும், ஆச்சிரமத்தில் வசிக்கின்ற மெளனிகளான சீடர்களால் எப்போதும் சேவை செய்யப்படுகின்றவனும், ஆனந்தமாகிற அமுத சமுத்திர அலைவரிசைகளால் எப்போதும் ஊஞ்சலாட்டப்பட்டவனும், அருண பர்வத வாசத்தில் மிகப் பிரியமுள்ளவனும் ஆன ஸ்ரீ ரமணனை பக்தியால் சிந்தனைசெய்து ஸாபல்யம் பெற்று வாழ்வாயாக.

மா; அசோகம், தமாலம், கேக்கு, சந்தனம், வில்வம் முதலிய மரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனே! ஸ்ரீ ரமணனது ஸ்ரீ பாதநயாசங்களால் பரிசுத்தி பெற்றவனே! பிரபுவே! அருணாசலா! உயர்ந்த உனது சுகரத்திலுள்ள குகைகளில் வசிக்கும் மனிதிரேஷ்டடர்களுக்குப் பேராணந்த உறக்கம் விளைவிப்பவனே! உன்னிடம் மிகுந்த பக்தியுள்ளவர்கள் மனதில் விளையாடுபவனே! உனக்கு வணக்கம்.

ஹே குரு ஸார்வ பெளமனே! ரமண! நினைது பாதசேவை புரிகின்றவர்களும், கமண்டலம் மான்தோல் வஸ்திரம் ஆகிய இவைகளைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களும், பிரகாசிக்கின்ற ஆடையாபணங்களைத் தரிப்பவர்களும் உன்கிருபாகடாட்சத்தால் ஆத்மஞானம் பெற்றவர்களும், பிரம்மானந்த அமிர்த வாரிதியில் மூழ்கிக் கிடப்பவர்களுமான உன் ஊழியர்களை பிரதிதினம் மனதில் தியானிக்கிறேன்.

ரமண! உனது குணகணங்களையும் மகிமையையும் கொஞ்சமும் வர்ணிக்க முடியாமல் வேதங்களெல்லாம் களைப்படைந்தன; வியாலர் முதலிய ப்ராணை ஆசாரியர்களும் வைராக்கியமடைந்தனர். வராகர்களாகிய நாங்கள் எம்மட்டு? ஆயினும், அளவிறந்த குண வைபவம் பொருந்திய உன்னைத் துதிப்பதில் எங்களுக்குக் கொஞ்சம் அருகதை இல்லாமற் போகவில்லை. தேவர் சாப்பிடக் கூடிய அமிர்தம் மனிதர்களுக்குக் கிடைக்குமாயின் சாப்பிடாது விடுவார்களா?

“ரமணர் தத்துவம் வாழ்க”

—(∴)∴—∴(∴)—

(ஸ்ரீ வெங்கத்தூர் குமாரசார்மா.)

போர்க்களம் புவி, என்னேரமும் ஓயாது குழப்பம், கலவரம், சண்டை. பூசல்கள் நடந்தவண்ணமே இழக்கின்றது. சிறிது அமைதியோ சாந்தியோ அடையலாம் என்றால் அது கிடையாது அமைதியை நாடி எங்கு சென்றாலும் அதைப் பெறமுடியவில்லை. அமைதியற்ற உலகிலே வாழும் ஆத்மா அமைதியை அடைய ஆசைப்படுவது இயற்கையே. ஆனால் அதை எங்கே அடையலாம்? எப்படிப்பெறலாம்?

எலும்புத் தண்டு ஒன்றிற்காக நாய்கள் விழுந்து போரிடுகின்றன. கோழியை துரத்துகின்றது நாய். எப்பொழுது வரும் என்று எலியை எதிர்பார்த்து பூனைகள் பதுங்கிப்பார்க்கின்றன. குளத்திலோ ஏரியிலோ மீன் முகத்தைக் காட்டுமா என்று எத்தனை பறவை எதிர்பார்க்கின்றன? பாம்பைப் பார்க்கின்றவா மயிலும் கிரியும் குத்திக் கௌவிக்கொள்ள! வன மிருகங்கள் ஆடுமாடு முதலிய கால்டைகளைக் கொண்டு தின்ன காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இவை மட்டுமா? ஆறறிவுபடைத்த மனித சமூகத்தினர் ஒவ்வொரு தினமும் புரியும் அக்கிரமம், கொடுஞ்செயல்கள் கணக்கற்றவை. குற்றம்புரிய நேரிடுகிறதாக வாதிக்கலாம் ஆனால் குற்றமே செய்யாதிருக்க முடியுமா என்று வினவலாகாது? முடியும் என்ற பதில்தான் கிடைக்கும்.

உலகத்தின் ஏனையபாகத்து மனித வர்க்குத்தினர்களைக்காட்டிலும் பாரதநாட்டு மக்கள்தான் புராதன பண்புபெற்றவர்கள். உலகின் இதர மக்கள் வீடுவயில் இன்றி மர உரிதரித்து வாழ்ந்து வந்தகாலத்தில்கூட நாகரீக வாழ்க்கையிலே வளர்ந்துவந்த பாரத நாட்டினர் நம் பண்புகளில் உண்மை, ஜீவகாருண்யம், ஒழுக்கம், நீதி போன்ற பலவற்றை உலகிற்கே எடுத்துக்காட்டியதை பெருமையுடன் போற்றவேண்டியதுதான்.

போரும் போட்டியுப் பயிர்த்துவரும் மேல் நாடுகளில் கூட பார்த்து வியக்கும் முறையில் நம் இந்திய நாட்டிலே பல பெரிய

வர்கள் தோன்றி உலகிற்கு உயரிய போதனைகளை அள்ளி வீசி இறைத்துள்ளனர். புத்தர் பிரான், மகாவீரர், சங்கரர், மத்வர், ராமானுஜர், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், விவேகானந்தர், ரவீந்திரநாத் தாகூர், மகாத்மாஜி போன்றவர்கள் அத்தலைய மகான்களே. இவர்கள் நமக்களித்துள்ள உபதேசங்கள் உலகம் முழுவதும் மதிக்கப்பட்டு வருகின்றதைக் காண்கிறோம்.

அத்தகைய மகான்களில் இன்றும் நம்மிடமிருந்து பிரிந்து சென்ற மகரிஷி ரமணரும் ஒருவராவர்.

த போ நி தி

மகரிஷி ரமணர் சென்னை ராஜதானி வடாற்காடு ஜில்லா, திருவண்ணாமலை ஸ்தலத்தில் நகருக்கு இரண்டு மைல் தென்மேல் புறமாகத் தனி ஆசிரமம் அமைத்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். இவரை அணுகி ஆக்ம்பலம் அடையவேண்டி பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பாலிருந்து அன்னிய நாட்டினர்கள் அணுகி பலன் பெற்றனர். எலில், பாரத நாட்டினரில் அவர் பெருமையை அறியாதவர் யார் இருப்பர். வெளிநாட்டினர்கள் பலர் நம்நாட்டினர் தேசத்தின் நானு பக்கங்களிலிருந்தும் அரசன் முதல் ஆண்டிவரை சகலரும் இவரை வந்து தரிசித்துப்போன வண்ணமிருந்தனர். இளம் வயதிலேயே இவர் உண்மை ஒளியை உணர்ந்து கண்டார். ஆண்டவன் அழைப்பு அணுக அகன்றார் தன் அகத்தை; அகம் அகன்றது. 1896-ம் வருஷம் செப்டம்பர் முதல் தேதி அடைந்தார் அண்ணாமலையாரை தன் வருகையைத் தெரிவித்து தவத்தில் நுழைந்தார். தன்னையே மறந்தவராக பல இடங்களில் கடுத்தவம் புரிந்தார். பல பக்தர்கள் சேர்ந்து உணவு அளித்து ஆசிரமமளித்தனர். தனக்கென அல்லாது தாரணீக்காகத் தோன்றிய திருச்சுழித்தந்த திவ்பன், அமர்ந்த தன் ஆசிரமத்திலிருந்தே உலகினருக்கு 'உன்னை முதலில் நீ உணர். நான் யாரென்பதை தெரிந்தபிறகு உலகத்தைத் தெரிந்துகொள்ளு' என்று ஆன்மவிசாரணை புரிய அனைவருக்கும் நன்மொழி நவீனமனர்தன் புன்முறுவல் முகத்தோடு பெரியோர் முதல் சிறு குழந்தைவரைத் தன்னைக்காணவந்த அனைவரையும் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டதேபோலிதி. என்னேரமும் அமைதியையும் சாந்தியையும் இருந்த இடத்திலிருந்தே எல்லா இடங்களுக்கும் எடுத்துவீசியமகான்.

பொன்மேனிபூண்டு இன்சொல் அருளி தகைமை தந்ததாதா ஆத்ம பலத்திற்கெதிரில் மிருக பலம் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாதென்பதை மேல்நாட்டினருக்கும் நம் நாட்டினருக்கும் என்னாட்டினருக்குமே எடுத்துக்காட்டி வலியிறுத்து மலைச்சரிவில் வாழ்ந்த முனிபுங்கவர்.

ப ற் ற ற் ற ப ர ம ன் .

மேளல்வியினுதவியினால் அருணையை அடைந்து, மகம்மதிய மதத்தினர் பலர் தம்மையுணர்ந்து அணுக பலன்பெற வாழ்ந்த பெரியார்! ஏசுநாதர் தோன்றிய மேல்நாட்டினர், அவர் போதனையைக்கூட மறந்தவர்களாகி தன்னையணுகி அன்பு, இரக்கம், மன்னிப்பு ஆகிய பல முக்கிய போதனைகளைப் பெற்றுச் செல்லும் படி செய்த பெருமை பெற்ற புகழுடையோன்! மனிதர்களை மட்டில் அல்ல மிருகங்களாகிய பசு, மாடு, கன்று, நாய் பறவைகள், அணில், மயில் ஆகிய பல ஜீவன்களும் தங்கள் பத்தியையும் அன்புப் பெருக்கையும் தம்மை அணுகி தெரியப்படுத்தும்படிசெய்த தயாரிதி! பற்றற்ற பரமன்! மரம், செடி, கொடிமட்டும் அல்ல, வெய்யில் மழை பனி காற்று முதலிய இயற்கை நீதிகளும்கூட தம்மைத் தெரிவித்துக்கொண்டு செல்லும்படி செய்த தயாளன்! இவரை அணுகி ராஜன் பாபு பேச்சுவார்த்தை நடத்துகையில் “நமக்கு மிஞ்சிய சக்தி ஒன்று இருக்கிறது. அதுதான் உலகத்தை நடத்திச் செல்லுகின்றது” என்ற ஹிதோபதேசம் அருளிய அண்ணல் இவர் இன்று நம்மைவிட்டு பிரிந்துவிட்டார்.

பெருமையை அளித்த ஸ்தலம்.

அண்ணாமலையார் ஆலையத்தைக்கொண்ட திருவண்ணாமலை நகர் ஹிந்து மக்களுக்கும் புகழும் பெயரும் பெற்றது. சிறந்த சிவஸ்தலம். எண்ணற்ற ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்களை ஆண்டிற் கோர் முறை கார்த்திகைத்தீப திருவிழாத்தருணைவா என்றழைத்துக் கொள்ளக்கூடியது இம்முறையில் இது முக்கியம். ஆனால் ரமணர் ஆகிரமமோ அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லாந்து, ப்ரான்ஸ், ஸ்பெயின், போலந்து போன்ற பல வெளிநாட்டினரையும்கூட இன்னாட்டிற்கு அழைத்து இந்தியாவின் பெருமையை

ஸ்ரீ ரமணத் தியானம்.

கைலாயத்திலின்றும் எழுந்தருளி, திருச்சுழி கேஷத்திரத்தில் சந்தரமையருக்கும் அழகம்மைக்கும் புத்திரனாக அவதரித்து, தன்னருங் குணங்களால் அவர்களை மகிழ்வித்து, தன்தெய்வ சக்தியால் அவர்கள் புனித வாழ்வை அடையச்செய்த திருச்சுழி ரமண! உன்னை என் மனப் பூர்வமாய் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

❧ ❧ ❧ ❧ ❧

திடீரென்று மரண பயம் ஏற்பட்டபொழுது யாரிடமும் சொல்லாமல் "சாவு" என்றால் என்ன எது சாகிறது? என்று தனக்குத்தானே விசாரித்துக்கொண்டு மரண சம்பவத்தை நிதர்சனமாக நடித்து, "நான்" "நான்" என்பது அழியும் சரீரமல்ல ஆனால் உண்மைப் பொருளான ஆத்மா-பிறப்பு இறப்புக்குக் கட்டுப்படாமல் நித்தியமாயுள்ள பூரண ஏக வஸ்து என்று இளமைப் பிராயத்திலேயே அத்தீமான முடிவுக்குவந்து, குருவின்றித்தானே ஆன்ம ஞான மடைந்து பிரபஞ்ச குருதேவனாகிய சுயம் பிரகாச ரமண! உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

❧ ❧ ❧ ❧ ❧

அருணை நகரை யடைந்து, பால சன்யாசிக் கோலம் புண்ணி மெளனவிரதம் ஏற்று கோவிலில் பாதாள லிங்கம் என்ற இருட்டுக் குகையில் தனிமையாக அமர்ந்து, தனதுடலை, ஈ, எறும்பு, முற்பக்கத்தொடர்ச்சி

யும் புகழையும் உலகிற்கு உணர்த்தவந்ததென்றால் இதுவும் மிக முக்கியமானதென்பதை யார் ஏற்கமாட்டார்கள்?

அண்ணாமலையர் அழைப்பின் பேரிலேதான் ரமணர் அருணையை அடைந்தார். ரமண ரிஷிகள் திருவண்ணாமலைக்கு பெருமையையும், புகழையும் அளித்தவர் என்பது மறுக்கமுடியாதவண்ணம் ரமணரின் தத்துவம் வாழ்ந்து, சுதந்திர இந்தியாவின் ஆக்மீக, பொருளாதார, சமுதாய முன்னேற்றங்களுக்கு ஆசிகூற ஆண்டவன் அருள் பிரார்த்திப்போம்!

விஷப்பூச்சி முதலிய ஜீவராசிகளுக்கு இரையாக அளித்து, சரீரம் ரணமாயிருந்ததையும் அறியாமல் நீண்டகாலம் யோகத்தில் வீற்றிருந்த யோகரமண! உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

துஷ்டர்களின் ஹிம்சையால் யோகத்தடை ஏற்படுமென்று அடிக்கடி இடம்மாறி, சுப்பிரமணியர் கோயில், பூந்தோட்டம், வாகனமண்டபம், மங்கைப்பிள்ளையார் கோவில், குருமூர்த்தம் முதலிய இடங்களில் தங்கி, திருவருணை பக்தர்கள் மூலமாய் மற்று முள்ள பக்தர்களுக்குத் தன் பூர்வோத்தரம் வெளியாக, உலகப் பிரக்யாகி பெற்ற தீர ரமண! உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பவனக்குளத்தில் தவத்தில் வீற்றிருந்து உறவினரிடம் சற்றும் பாசமற்று, தன் அன்னை சகோதரர்கள் எவ்வளவு பிரயாசப்பட்டு முனிவனை தன்னை வீட்டுக்குத் திருப்ப முயன்றும் சற்றும் இடங்கொடுக்காமல் எள்ளளவும் சலனமற்று மௌன விரதத்துடனிருந்து “அவரவர் பிராரத்தப்படி நடப்பது நடந்தே தீரும்; நடவாதது என்றும் நடவாது சம்மா இருத்தலே நலம்” என்று கடிதத்தில் எழுதி அறிவித்த வேதாந்த ரமண! உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

யாவர் வினவினபோதிலும் “நான் யார்” என்ற விசார மந்திரத்தையே ஒதி, “நான், நான்” என்றீசப்தம் எங்கிருந்து புறப்படுகிறதென்று உற்றுக் கவனித்துக்கொண்டேயிருந்தால் மனம் அங்கே லயமாகும்; அம்முறையே “தபஸ்” என்றும். ஒரு மந்திரத்தை மாணவிகமாக ஜபம் பண்ணி அந்த மந்திரத்தவனி எங்கிருந்து புறப்படுகிறதென்று கவனித்தாலும் மனம் அங்கே லீனமாகும்; அம்முறையும் “தபஸ்” என்றும் அருள் வாக்குகளை அளிக் கும்! ஆத்ம ரமண! ஞான ரமண! உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(சிறுவர்கட்கென ஓர் பத்தலை இயற்றப்பட்ட ஒரு நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது)

ஸ்ரீ ரமணதீயானம்.

சிந்தனை செய்மனமே — ரமணனைச்
சிந்தனை செய்மனமே!
சிந்தை விலகிச் சிவானந்த மாகிடச்
சிந்தனை செய்மனமே!

பூசனை செய்கரமே—ரமணனைப்
பொன்மல ரன்பு கொண்டே!
பூச லொழிந்தக நாச முறமனப்
பூசனை செய்மனமே!

அர்ப்பணஞ் செய்மனமே—அனைத்தையு
மர்ப்பணஞ் செய்மனமே!
அற்புதத் தன்மயச் சின்மய வாழ்வினுக்
கர்ப்பணஞ் செய்மனமே!

துள்ளிக் குதிக்காதே—மனமே
துறுதுறுக் காதே!
உள்ளத்தி லுள்ளதி லுள்ள படியிரு;
உண்மை நிலையதுவே!

—சுத்தானந்தர்.

ஸ்ரீ

ரமண பாதமாலை.

[மு. சிவப்பிரகாசம்]

காப்பு.

குருமணி ரமணன் றிருவடி வாழ்த்தக்
கரி முக கணபதி கழலிணை தொழுவாம்.

வாழ்க வாழ்க வாழ்க வாழ்க
ரமணன் பாதம் வாழ்கவே;
வாழ்க வாழ்க வாழ்க வாழ்க
வாழ்க வென்றும் வாழ்கவே.

அருளே யுருவ மாகி வந்த
வாசான் பாதம் வாழ்கவே
மருளே நீக்கித் தெருள ளித்த
மறையோன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

காண்போர் மனதைக் கவர்ந்து கொண்ட
கடவுள் பாதம் வாழ்கவே
வேண்டல் வெறுத்த விரண்டு மில்லா
விமலன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

சோதி மயமாசு காட்சி தந்த
சுவாமி பாதம் வாழ்கவே
ஆதி பகவ னருளைப் பெற்ற
வன்பன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

மெய்யு ணர்ந்து முற்று நீத்த
மெய்யன் பாதம் வாழ்கவே
உய்யும் வழியை யுளவா றுணர்த்து
முரவோன் பாதம் வாழ்கவே, (வாழ்க)

அறிந்து மறிந்தோ னாகக் காட்டா
வறிஞன் பாதம் வாழ்கவே
சிறந்த பத்தி நெறியு ணர்த்திய
செம்மல் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

அஞ்சி யடைவோர்க் கபய மளித்த
 அண்ணல் பாதம் வாழ்கவே
 நஞ்சு மழுத மாகக் கொண்ட
 நரதன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

வான்போற் கைம்மா ரென்றும் வேண்டா
 வள்ளல் பாதம் வாழ்கவே
 தேன்போ வினிக்குந் திருவாக் குள்ள
 தேவன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

நானு ரெனப்பா ரளியம் விடென்று
 நவின்ரோன் பாதம் வாழ்கவே
 தானாய் விட்டாற் றுயர்போ மென்ற
 சாந்தன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

எப்பா ரத்தையு மேற்கு மிறையென்
 றிசைத்தோன் பாதம் வாழ்கவே
 செப்பிய வழியி னின்றி டென்ற
 சீரோன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

ஒன்று நினையா திருகம் மாவென்
 றுரைத்தோன் பாதம் வாழ்கவே
 என்று முளத்தை யிருத்துன் னிடத்தென்
 றிசைத்தோன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

எந்நூற் கருத்து மனம டக்க
 லென்றோன் பாதம் வாழ்கவே
 உன்னைக் காண வோர்நூ லேனென்
 றுரைத்தோன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

பிறருக் கீவ தமக்கா மென்னும்
 பெருமான் பாதம் வாழ்கவே
 அறிய னீயார் யார்கொ லென்னு
 மருளோன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

குற்றஞ் செயினுங் குணமாக் கொண்ட
 குரவன் பாதம் வாழ்கவே
 நற்றவ மில்லா நாயேன் றனையாள்
 ஞானி பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

திருச்சுழி யென்னுந் தலத்து தித்த
 செல்வன் பாதம் வாழ்கவே
 அருளார் சுந்தர மையர் பெற்ற
 வழகன் பாதம் வாழ்கவே. (வாழ்க)

— சோதி. —

— “முத்தி” —

சோதி என்பது ஒளி, கடவுள், சிவன், விஷ்ணு, அருகன், பிரகாசம், சூரியன், சுவாதிநாள் என்னும் பொருள்களில் வரும். உருவாய், அருவாய்; உளதாய், இலதாய்; மருவாய், மலராய், மணியாய், ஒளியாய்; கருவாய், உயிராய்; கதியாய், விதியாய்; குருவாய் என்று இப்படியெல்லாம் உள்ள இறையைச் சோதிருபமாக மக்கள் வணங்கிவந்தமை பண்டுதொட்டு இன்றுவரை உள்ளது. சோதிவழிபாடு எச்சமயத்தார்க்கும் உரியதே. சூரியன் எவ்வாறு உலகுக்கெல்லாம் பொதுவானதோ சோதிவழிபாடும் அவ்வாறு பொதுவானதாகும்.

இறைவன் மானிட உருவந்தாங்கிவந்து மணிவாசகப்பெருமானை ஆட்கொண்டபின்பும் மணிவாசகப்பெருமான் இறைவனை அழைக்கும்பொழுதெல்லாம் சோதிருபனன்றே அழைக்கின்றார்.

“சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே
அருவாம் ஒருவனே”

“பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முனைத்துப்
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே”

“உள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே”

“ஈறிலாக் கொழுஞ்சடர்க் குன்றே”

“இரந்திரந் துருக என்மனத்துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே”

“திணிந்த தோர் இருளில் தெளிந்த தூவெளியே”

“பொய்யிருள் கடிந்த மெய்ச்சுடரே”

“அழுதே ஊறிதின் நென்னுள் எழுபாஞ்சோதி”

“சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே”

இவை மாணிக்கவாசகப்பெருந்தகையின் வாக்குகள். கண்ணிருளைக்கெடுத்து உலகை விளங்கவைக்கிறான் சூரியன். அச்சூரி

யனுக்கும் ஒளியைக்கொடுத்து ஒளிக்குள் ஒளியாயிருந்து எம் அக விருளை ஓட்டும் ஆதிசோதியின் பெருமையை யாரால் இயம்பமுடியும்.

தில்லையுளார் மணிவாசகரைத் திருவாசகத்திற்குப் பொருள் கேட்க இதுவே பொருள் என்று நடராசப்பெருமானைக்காட்டிச் சோதியுள் கலந்தருளினார்.

சமீபத்தில் சுத்த சமரச சன்மார்க்கத்தை உலகுக்குத் தூண்டியவர் சோதி அருட்சுடர் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் அவர் ஏற்றிய விளக்கே இன்றும் வடலூரில் சத்திய ஞான சபை யாக அழியாதிருக்கின்றது. மக்களின் மனமாயைால் மங்கிய சபையைத் திருமுருக கிருபானந்த வாரியவர்கள் புதுப்பித்தள்ளார்கள். அச்சோதியை உலகெலாம் பரப்புவதற்குத் தொண்டர்கள் தேவையெனப் புதுவைத் தவயோகி சுவாமி சுத்தானந்தர் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கின்றார். சுவாமிகள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த “மகாத்மா இராமலிங்கம்” என்ற நூலுக்கு மேட்டில் தகுந்த மதிப்பு உண்டு. தமிழர்கள் அத்தசைய நூலுக்குப் பொருளுதவிசெய்து அச்சுட்டு வெளிப்படுத்தினால் சமரச சோதியின் பிறப்பும் தமிழ்நாட்டில் உதயமான பெருமையைத் தமிழர்களும் தமிழ்நாடும் அடையலாமல்லவா? அருட்சுடர் வள்ளலாரின் சிலவாக்குகளைக் கவனியுங்கள்.

“மாற்றறியாதசெ மும்பசும் பொன்னே
மாணிக்க மேசுடர் வண்ணக்கொழுந்தே”
“அருள்விளக்கே யருட்சுடரே யருட்சோதிச் சிவமே”
“சுத்த சிவ மார்க்கந் திகழ்ந்தோங்க
வருட்சோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்”
“அருட்பெருஞ்சோதி அருட்பெருஞ்சோதி
அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங்கருணை”
“அன்பர் மனக் கமலம் விரிக்குங் கதிரோளியே”

பிரமவிஷ்ணுக்களாலும் அடிபுடிதேடியறியா எம்பெருமான் சோதிருபமாக நின்ற இடம் திருவண்ணாமலையாகும். கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் நடைபெறும் சோதி தரிசனம் திருவண்ணாமலையில் மிக அற்புதமர்னதாகும். சோதி

யின் உண்மையை யறியா மக்களை ஈடேற்றச் சோதிருபமாக வாழ்ந்தார் முனிவர் ஒருவர். அவர்தான் பகவான் ரமண மகர்ஷிகள். அவரது அருணைக்கை ஒருமுறை பெற்றவர்கள் அவர் சோதியாய்த் தோன்றிச் சோதியாய் விளங்கிச் சோதியிற் கலந்து சோதியானார் என்பதை நன்கு உணர்ந்திருப்பார்கள். 'சுவாமி சுத்தானந்தர் பகவான் ரமணரின் தரிசனத்தைப் பெற்ற இடத்தில் கூறும் வாக்குகளைக் கவனியுங்கள்.

“வலதுபுறம் ஒருபால்வெளியே தென்பட்டது; திறந்த வால் வெளியென்றெண்ணி அதை நோக்காது முனிகளுக்கு சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து அடியேன் ஏனுமுன்னே ஆகா! அங்கேபகவான் என்றார் முனிகள்! உடனே தூக்கிவாரிப்போட்டது! ஆகா! நான் நாடிக்கேடிய பொருளன்றோ அருவாக அருகிற் பளிச்சிட்டது! உடனே வலதுபுறம் திரும்பவுங் கண்டதென்னே! மனிதவடிவல்ல; ஒரு வெண்ணீற்றுக்குவியலே முதலிற்றென்பட்டது. பிறகு முற்றும் ஜோதிப்பிழம்பு! பிறகே கைகாலை மடித்து உட்கார்ந்து, இதையாட்கொண்ட பகவான்”.....

பகவான் ரமண மகர்ஷிகளின் ஆத்மா ஜோதி ரூபமாக உடலினின்றும் பிரிந்து கலந்ததைத் திருவண்ணாமலையிலும் பக்கத்து ஊர்களிலும் உள்ள அன்பர்கள் கண்ணாரக்கண்டு கருத்துற மகிழ்ந்தார்கள். கண்ணாரக் கண்டவர்களிலும் சிலர் நம்பிக்கையின்மையால் அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. அதுவால்வெள்ளி, வீழ்வெள்ளி என்று கூறுகின்றனர். காமானைக் காய்ச்சலுள்ளவன் தேன் கசக்குதென்றால் நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்களா? அவர்களைப் பீடித்திருக்கும் காய்ச்சல் மாற சோதியை வணங்குவோமாக. மணிவாசகப் பெருந்தகையினதும் அருட்சுடர் வள்ளலாரினதும் மறைவு உண்மை என்பதை உலகமக்களுக்கு நிரூபிக்கவே ரமண மகர்ஷிகளும் சோதியாய் கலந்தாரென்றால் அதிலோர் பிழையுமில்லை.

சோதி சோதி சோதி சோதி
சோதி சோதி ஆத்ம சோதி.

ரமணமுனி தோத்திரம்.

- 1 மண்ணுலகோர் செய்தவமோ மாதாவி னறப்பயனே
புண்ணியத்தி னுருவெடுத்துப் போந்தருளிப் பொலிவெய்தி
அண்ணலுறை யருணைநக ரமர்ந்துறைந்தே வருமடியார்
எண்ணரியா ரிடர்தீர்த்த விருஞ்சுழியற் பெருமானே.
- 2 தேனமருங் கொன்றைவிரி செஞ்சடையா ரொருநால்வர்க்
கானநிலை கொண்டுமறைக் கல்லாசின் கீழிருந்தார்
ஈழுடைப் பெருந்திமிர மெய்தியபல் லடியார்க்கு
ஞானமணி விளக்காகி நல்லருணை வாழ்ந்தனையே!
- 3 சைவநெறி தழைத்தோங்குத் தமிழ்நாடு சீரெடுக்க
உய்யுநெறி யஞ்செழுத்தி னுள்ளீட்டை யன்பர்குழாம்
மெய்யுணர்வீற் போற்றிவர மெய்ஞ்ஞான நூலளித்த
ஐயவெமை விட்டகன்ற தடியேஞ்செய் தவக்குறைவோ!
- 4 ஐம்புலமாம் வேடரிடை யன்றுதொட்டு வாழ்ந்ததாழ்ந்த
வெம்பிறவி வேலையிளி வீழாதே யாள்வனென
அம்புவிநிற் சற்குருவாய் வந்தவரி னீக்கியெமக்
கின்பளித்த குருமணியே ரமணமணி நாயகனே!

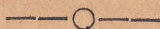
ஒருவடிவையுளத்திருத்தியுலகாசைதமைநிறுத்தியோங்குயோக
திருவருளிணுடன் சேர்ந்துதேறியமெய்ஞ்ஞானத்தேறலுண்டு
அருணையெலும்பொன்னமளியறுபதியாண்டுறு துயில்கொண்ட
டியார்வாழ்க்
குருவடி வாயவர்பாவக்குறும்பெறிந்தரமணமுனிக்குருதாள்போ
ற்றி.

தஞ்சமெனவருமடியார் தமக்கருளினோக்கருளித்தாயேயாகி
யஞ்சலெனமுகங்காட்டி யறநெறியின் றிறங்காட்டி யாசையூட்டிந்
கஞ்சமலர்த்திருவடிக்கேயென்புருகமயிர் பொடிபக்கண்ணீர்சோர
வஞ்சமனந்திருத்தியவர் வாழ்வுபெறவைத்தகுருமணிதாள்போற்றி.

கோட்டிளந்தாள்பிறையணிந்தார் தன்முடியுந்திருவடியுங்குறித்து
மா லுந்
தோட்டிளந்தண்மலரயனுமின்றளவுந்தேடியிடத்தோன்றலகிக் [டு
காட்டுவன்யான்வருகவென வருணை யணைந்தவன்வடிவுகாட்டக்கண்
வேட்டுவன் தன்புழுப்போலனிமலனுருக்கொண்டருளும்விபுகாபோ
ற்றி.

ரமண அடியார்க்கடியான் க. வேலுப்பிள்ளை.

செய்தித் திரட்டு.

ரமணஜோதி அருணஜோதியிற் கலந்தது.

திருவண்ணாமலையில் ஜோதிருபமாக இருந்து மக்களுக்குக் காட்சிதந்த பகவான் ரமணமகர்ஷிகள் 14-4-50 வெள்ளிக்கிழமை இரவு 7.45 மணிக்கு ஜோதியுட் கலந்தருளினார். அதன் ஞாபகார்த்தமாகப் பின்வரும் இடங்களில் பிரார்த்தனைக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன.

கொள்ளுப்பிட்டி: பூதஉடல் சமாதிவைக்கப்பட்ட தினமாகிய 15-4-50 சனிக்கிழமை ரமண பக்தர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஷே இடத்தில் பிரார்த்தனை நடத்தினர்.

கொக்குவில்: ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சைவவித்தியாசலை மண்டபத்தில் 18-4-50 செவ்வாய்க்கிழமை நடைபெற்றது. முதலில் மாணவர் ரமணர் பேரில் பிரார்த்தனை நடத்தினர். திரு. ச. ரடே சபிள்ளை அவர்கள் தமது தலைமையுரையில் தமிழ் நாடும் சைவமதமும் மாத்திரமல்ல உலகம் முழுவதும் அவர்கள் காட்டியவழியில் கடைத்தேறவேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டனர். பின்னர் முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் பேசுகையில் தற்போது உலகத்திற்கு ஏன்றியுள்ள பிரச்சினைகளையெல்லாம் வெறும் விஞ்ஞானம்மாத்திரம் தீர்த்துவிடாதென்றும் மகர்ஷிகளைப்போன்றாரின் உபதேசங்களே வழிகாட்டத்தக்கனவென்றும் எடுத்துச்சொன்னார். திரு. வடிவேலுச்சாமியார் அவர்கள் பேசுகையில் ரமணர் காட்டிய பாலையில் நாடும் சென்று உய்யவேண்டுமெனவும் அதற்காக முயற்சிக்கவேண்டுமெனவும் குறிப்பிட்டு ரமணர் அருளை வேண்டினார்கள். ஈற்றில் ரமணரின் சரித்திரம் வாசிக்கப்பட்டது.

வெள்ளாவத்தை: சைவ மங்கையர் கழகமண்டபத்தில் 17-4-50 புதன்கிழமை நடைபெற்றது. பிரார்த்தனைக்குரிய பால்களை ஸ்ரீமதி விவேகானந்தாவும் வேறு குழந்தைகளும் பாடினர். பகவானின் மகாசமாதியின் தத்துவங்குறிப்பற்றி திருவாளர்கள் குல சபாநாதன். இ. எவ் குணரத்தின, க. இராமச்சந்திரா ஆதியோர் சொற்பொழிவாற்றினர்.

நாவலப்பிட்டி: ஆத்மஜோதி நிலையத்தில் 23-4-50 ஞாயிற்றுக்கிழமை நடைபெற்றது. செல்விகள் இராமச்சந்திரா ரமணதோத்திரங்கள் பாடினர். பகவானின் சரித்திரச்சுருக்கம் வாசிக்கப்பட்டது. ரமணர் அர்ச்சனைமலை வாசித்து அன்பர்கள் அனைவரும் அர்ச்சனை செய்தனர்,

கொழும்பு சத்சங்கம்: வெள்ளவத்தை 42ம் வீதியில் பிரார்த்தனையும் அர்ச்சனையும் நடைபெற்றன.

சாவகச்சேரி; சிவன்கோயில் பூன்றிலில் 29-4-50 சனிக்கிழமை நடைபெற்றது. ரமணதாசன் திரு, ஏ. செல்வத்தரை, திரு, பி. எம். ஞானப்பிரகாசம் ஆதிதேவார ரமண மகர்ஷியின் வாழ்க்கையில் மக்கள் பின்பற்றவேண்டியன எவை என்பதபற்றிப் பேசினர். ஈற்றில் பகவான் அருளிய அக்ஷரமலை அன்பர்களால் ஓகப்பெற்றது.

தொண்டைமாணாறு: செல்வச்சந்தி கோயிலுக்கு அருகாமையிலிருக்கும் ஆனந்தாச்சிரமமடத்தில் 16-4-50 ஞாயிற்றுக்கிழமை கொண்டாடப்பட்டது,

கொழும்பு வானொலி நிலையம்: 1-5-50 திங்கட்கிழமை "பகவானின் இறுதிராட்கள்" என்பதபற்றி திரு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் கொழும்பு வானொலி நிலையத்தில் பேசினார்கள்.

உனுப்பிட்டியா இந்து சன்மார்க்க சங்கம்: 7-5-50 ஞாயிற்றுக்கிழமை டை சபையில் பிரார்த்தனைக்கூட்டமொன்று நடைபெற்றது. அத்தருணம் ஆத்மஜோதி ஆசிரியர் "ஜோதியிற் கலத்தல்" என்னும் விஷயம்பற்றி உருக்கமாகப் பேசினார். இச்சங்கம் பகவானின் திருநாமத்தை முன்னிட்டு 16-4-50 ஏழைகட்கு அன்னதானம் அளித்தது.

மங்கையர்க்கரசியார் குருபூஜை;

கற்றன் சைவமகாசபை ஆதரவில் ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியர் ஆலயத்தில் 21-4-50 வெள்ளிக்கிழமை கொண்டாடப்பட்டது வழக்கம்போல் கூட்டுப்பிரார்த்தனை நடைபெற்றது. செல்விகள்

இராமச்சந்திரா பக்திப்பாடல்கள் பாடினர். திரு. க. இராமச்சந்திரா மங்கையர்க்கரசியார் சைவம் வளர்த்த பெருமைபற்றி இலீயதோர் சொற்பொழிவாற்றினார்கள்.

ஸ்ரீ சங்கரர் ஜெயந்தி.

நாவலப்பிட்டி இந்து வாலிப சங்க ஆதரவில் 27.4-50 சனிக்கிழமை ஸ்ரீ சங்கரர் ஜெயந்தி கொண்டாடப்பட்டது. முதலில் கூட்டுப்பிரார்த்தனையுடன் ஆரம்பமாயது. செல்விகள் இராமச்சந்திரா, சரஸ்வதி, இராஜேஸ்வரி ஆதியோர் பக்திப்பாடல்கள் பாடினர். திரு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஸ்ரீ சங்கரர் வாழ்க்கை பற்றி இலீயதோர் சொற்பொழிவாற்றினார்.

கார்தி ஞாபகார்த்த மண்டப அத்திவார விழா.

நானுலூர் கார்திசேவாசங்க ஆதரவில் 30.4-50 ஞாயிற்றுக்கிழமை ஷே அத்திவாரவிழா நடைபெற்றது, அத்தருணம் இ. ஜி. குரேவல், தொழில் மந்திரி எம். டி. வண்டா, திரு. எஸ். தொண்டமான், திரு. சே. இராஜலிங்கம், திரு. எம். கணகசபை, திரு. கே. இராமச்சந்திரன் ஆதியோர் சமூகம்கொடுத்து விழாவைச் சிறப்பித்தனர்.

சுவாமி சுத்தானந்தர் ஜெயந்தி.

கொள்ளப்பிட்டியில் 12-5-50 வெள்ளிக்கிழமை கொழும்பு சத்சங்கத்தாரால் பிரார்த்தனையுடன் ஷே ஜெயந்தி கொண்டாடப்பட்டது.

போசி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்களின் 54 வது ஜனனிழா சிவகெங்கை சுத்தானந்த ஸமாஜ கட்டிடத்தில் 13-5-50 காலை 7-10 பாராயணம் மாலை 5-30 - 7 பொதுக்கூட்டம் இரவு 7-8-30 இன்னிசைவிருந்துகளுடனும் நடைபெற்றன.

கூட்டு வழிபாடு.

அன்பர் மூ. சு. திருவிளங்கம் அவர்களின் முயற்சியால் வவனியா, முல்லைத்தீவுப் பிரிவில் கூட்டு வழிபாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பெற்று ஒழுங்காய் நடைபெற்று வருவது கேட்டு அகம்மிகமகிழ்

கின்றோம், மருதோடை கந்தசுவாபிகோயில், வவுனியா கந்தசுவாபிகோயில், நொச்சிமொட்டை ஆகிய இடங்களில் 1948ம் ஆண்டுதொடக்கமே கூட்டுவழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றன. பாலாமைக் கல்லுப்பிள்ளையார்கோவில், மரை அடித்தகுளம், குமாரபுரம், ஒட்டிசுட்டான், பாலம்பிட்டி ஆகிய இடங்களில் 20-4-50—23-4-50 தேதிகளில் அன்பர் திருவிளங்கம் அவர்களால் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்டன.

கூட்டுப்பிரார்த்தனையும் வரவேற்புக் கூட்டமும்.

நிகழும் விகிர்திவரு சித்திரையீ 12ந் திகதி தொடக்கமாக ஸ்ரீ காசிவிநாயகர் ஆலயத்திலே பாலர் ஞானோதய சபையாரால் ஐந்து நாட்களுக்குத் தொடர்ந்து கூட்டுப்பிரார்த்தனை நடைபெற்றது. நான்காவது நாள் வியாழக்கிழமை சாலை 9 மணியளவில் ஸ்ரீமான் நா. முத்தையா அவர்களும் கூட்டுப்பிரார்த்தனையில் பங்குபற்றினார்கள். பின் சபை மாணவர்களால் சபைத்தலைவர் அவர்களது தலைமையின்கீழ் ஓர் வரவேற்புக் கூட்டமும் சிறப்புநடைபெற்றது.

சங்கானேமேற்கு கிராமமுன்னேற்றச்சங்கம்,

ஷே சங்க ஆதரவில் சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் 2-4-50 வெள்ளிக்கிழமை கூட்டு வழிபாடு ஒன்று ஆரம்பித்துவைக்கப்பெற்றது. சபையினர் வாரந்தோறும் அதைத் தவறாது நடத்தி வருவதாக முயற்சி செய்கின்றனர்.

—நான்யார்—நான்யார்—நான்யார்—நான்யார்—நான்யார்—

நான்யார்? — நான்யார்?

நான்யார்?

நான்யார்? — நான்யார்?

—நான்யார்—நான்யார்—நான்யார்—நான்யார்—நான்யார்—

The Golden Master.

Grief hath grown silent with its own excess
And will not weep lest it betray his trust,
Even in this dark hour of dire distress
He lights the flame of knowledge through our dust.

Illumining its blindness wide and far
He glitters from his heaven of deathless grace,
In every speck and stone, in every star
We see the lonely wonder of his Face,

Ignorance rumours that our King departs;
Where can he go, O where?—the being moans,
He who has made rich kingdoms of our hearts
And of our thoughts his countless jewelled thrones?

May he forgive our wavering faith, forgive
The folly of our doubts whose eyes are dim;
How dare we move or breathe except through him?
How could we live if he should cease to live?

(Composed and sung by Harindranath Chattopadhyaya
at the Mathrubutheswarar Temple, Thiruvannamalai,
soon after the passing away of Sri Ramana Maharishi)

புதுயுகநிலையம், புதுச்சேரி.

வெளிவந்துவிட்டன! வெளிவந்துவிட்டன!!

ஆத்மீக சாதகர்களுக்கு இரு பொக்கிஷங்கள்.

சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியாரின்
தவத்தில் அரும்பிய இருமலர்கள்.

அருட்செல்வம்.

தமிழர்களுக்கு "பைபிள்" போன்றது. பாடசாலைகளிலும் வீடுகளிலும் மாணவருக்கும் வயது முதிர்ந்தோருக்கும் நித்திய பாராயணத்திற்கு ஏற்றது. கூட்டுவழிபாடு நடத்துவோருக்கு ஏற்றபாடல்கள். ஆத்மீகப் பேச்சாளர் ஐசுதக் கையாளக்கூடிய அருமையான பாசுரங்கள்.

விலை ரூபா 2/- மாத்திரமே.

இலங்கை அன்பர்கள் 12 பேர் ஒன்று சேர்ந்து எழுதினால் V. P. மூலம் வந்துசேர ஒரு புத்தகம் 2 ரூபாய் ஆகிறது. தனித்தனி V. P. மூலம் பெறுவதாயின் 3 ரூபாவுக்குக் கிட்டவரும். சமூகமுன்னேற்றச்சபைகள், சங்கங்கள் V, P, மூலம் தொகையாக எடுத்து உரிய விலைப்படி அன்பர்களுக்கு வழங்கலாம்.

ஆத்ம சோதனை.

(சுத்தானந்தரின் அனுபவங்கள்)

விலை ரூபா 5/-

தமிழுலகம் ஆவலாக எதிர்பார்த்த 'ஆத்மசோதனை' வெளிவந்துவிட்டது.

500 பக்கங்கள் கொண்ட அழகிய நூல். சுவாமிகளின் பிறந்தநாளாகிய மே மாதம் 11-ந் திகதி திருவிழா நடத்தி சுத்தசங்கம் சுவாமிகளுக்கு அளித்தது. சுவாமிகளின் நூல்களையும் கொள்கைகளையும் பரப்பவே சுத்தசங்கம் சென்னையில் உருவாகிறது, 'ஆத்மசோதனை' வேண்டுவோர், 'சுத்தசங்கம்', வான்காட்டு பிஸ்டிங், 2, லைன் பீச், மதராஸ் என்றவிலாசத்திற்கு அல்லது புதுச்சேரி 'புதுயுக' நிலையத்திற்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கௌரவ ஆசிரியர் க. இராமச்சந்திரன்

பதிப்பாசிரியர் நா.முத்தையா, 'ஆத்மஜோதி' நிலையம், நாவலப்பட்டி; (சிலோன்) நாவலப்பட்டி, சரணை பிரவில் பதிப்பித்தது 45-50